

vil give en indtægtsstigning på 450 mill. kr. (Stigende skatter på grund af stigende indkomster)¹). Arbejdsløshedsdagpengene falder med 2,5 mia. kr.²), altså en positiv samlet effekt på 3 mia. kr., hvilket

skal sammenholdes med indtægtsfaldet på 8,9 mia. kr. Det er igen en førsteårseffekt, som givetvis vil forbedres med tiden.

¹) Vi er kommet frem til dette tal ved at sætte stigningen i beskæftigelsen til 50.000. Den marginale skattesats er sat til 0,45 (Helge Brink i „Juristen og Økonomen“ 1976 nr. 28), den gennemsnitlige timeløn til 35 kr., det gennemsnitlige årlige antal arbejdstimer til 2.000, det offentliges udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse til 5,1 mia. kr. og antal årlige arbejdsløse til 100.000. Herefter ser regnestykket således ud:

Stigning i antal beskæftigede \times marginal skattesats (årsløn — årlig arbejdsløshedsunderstøttelse).

²) Beregnet som $5,1 \times \frac{1}{2}$ - da vi regner med, at faldet i ledigheden kun falder på de forsikrede, hvorefter arbejdsløshedsdagpengeudgifterne halveres.